

Пам'ятайте
про
Україну!

ПРЕДСТАВНИКИ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ ЗЛОЖИЛИ У ВІДНІ СПІЛЬНУ ЗАЯВУ

Відень, Австрія. — У зв'язку з Гельсінкською конференцією тут представники поневолених народів Центральної і Східної Європи, які збиралися щоб слідувати за нарадами і акціями поодиноких державних делегацій, зложили їм спільну заяву.

У заяві вони сказали, що їхні народи терплять під гнетом тоталітарних режимів, які їм накинута советська імперія. У наслідок того ці народи терплять національні, релігійні, політичні та соціальні переслідування і вони позбавлені тих елементарних прав, які гарантує Гельсінкський кінцевий акт.

Тому представники цих

народів вважають, що тільки спільною співпрацею поневолених націй та в добросусідській приязні ці народи зможуть осягнути здійснення ідеалів національної суверенності та демократичних форм життя.

Декларацію підписали: представники польських підпільних партій, зокрема „Неподлеглосьь“, представник Конференції Українських Політичних Партій і Організацій, представник литовців та світової Ради балтійців, представник чехів та один з авторів Хартії 77, Вонс, голова Світової ради грузинів, які також долучилися індивідуальними підписами Надія Світлична і Леонід Плющ.

М. Співак призначено на місце П. Юзика

Оттава. — Прем'єр Брасн Малруні в останньому часі призначив три жінки з консервативної партії на становище сенаторів, в тому одна з них прийшла на місце недавно померлого сенатора Павла Юзика.

Нето є Міра Співак, дружина колишнього консервативного провідника Манітоби, жидка з походження, Сидні Співака. М. Співак була дуже активна в суспільному і політичному житті

Манітоби, зокрема в консервативній партії, і свого часу була головою Виховної ради Вінніпегу.

Не зважаючи на численні листи і інтерв'єші поодиноких українців, як також Централі КУК, щоб на становище сенатора порозуміти св. п. сен. Павлом Юзиком назначити одного із кандидатів українського роду, прем'єр В. Малруні вибрав М. Співак.

Католики обговорювали питання недуги АІДС

Нью Йорк. — Пасторальне служіння Католицької Церкви хворим на недугу АІДС було темою щоденної студійної конференції в Катедральному коледжі в Дагдластоні, Н. Й., влаштованої Бюром пасторальної опіки хворих Бруклінської дієцезії в середу, 19-го листопада ц.р.

Програма конференції включала: Мольбен, вступне слово Спископа Бруклінської Франсиска Муагеро, виступи д-ра Денніса Клері, директора відділу Інфекційних недуг Католицького медичного центру п. н. „АІДС - медичні аспекти, міти й факти“ та д-ра Ричарда Д'Амато, директора мікробіології того центру.

Психологічні, соціальні й пасторальні проблеми були проаналізовані о. Бернардом Гілі, директором Пасторальної опіки центру АІДС ресурсів в Мангеттені, Н. Й.

Слідував панель, в якому брали участь: хворий на АІДС, мама вмерлого сина

на АІДС, приятелька родини вмерлого та о. Гю Клері. Модератором панелю був о. Стефан Феррари, а сам панель викликав на присутність потрясуюче враження. Конференцією провадив о. мон. Іосиф Д'олан, директор Бюро пасторальної опіки хворих Бруклінської дієцезії, інформуючи, що за даними коміснера здоров'я міста Нью Йорку, передбачують до 1991 року 40,000 захворілих на АІДС, з чого 30,000 помре. Кінцеве заключне слово „АІДС — відповідь Церкви“ мав єпископ Джозеф Салліван, вікарій для Служби людині.

В тілі корисній конференції взяли участь священники, сестри-монахині, монахи й миряни, виконуючі служіння пасторальної опіки хворих.

З рамени Апостолу Опіки Хворих в Квінсі, Н. Й. Української Католицької Церкви в конференції брав участь Юрій Малаховський.

К. ЛІННАС ПРОГРАВ СПРАВУ У ВЕРХОВНОМУ СУДІ

Вашінгтон. — У понеділок, 1-го грудня ц.р., Верховний Суд ЗСА відкинув останню апеляцію Карла Ліннаса, американця естонського походження з Лонг Айленду в Нью Йорку і тепер йому грозить депортація до Советського Союзу, чи зглядаю до окупованої комуністсько-московськими імперіалістами Естонії, де він був формально обвинувачений і заочно засуджений в 1962 році за співпрацю з гитлерівцями під час Другої світової війни і участь у винищуванні цивільного, зокрема жидівського населення.

Сандра Дей О'Соннор голосувала за тим, щоб вислухати аргументації оборонців Ліннаса. Інші голосували проти. Ані одні, дні другі не пояснювали і не аргументувала своєю позицією.

У своїй апеляції в користь К. Ліннаса Ремзі Кларк, колишній генеральний прокуратор ЗСА від 1967 до 1969 року, згадав про співпрацю Уряду ЗСА із Советським Союзом, який користався його „доказовими“ матеріалами. „Не можна навіть подумати, що на підставі цих так званих доказів можна депортувати людину на видиму смерть в СССР“, — заявив Р. Кларк.

Рішення Верховного Суду з ентузіазмом було прийняте багатьма жидівськими групами, що беззастережно підтримують ОСІ, не зважаючи на його доказану співпрацю із советськими органами безпеки КГБ. Очевидно, в Адміністрації президента Роналда Регена є деякі застереження щодо співпраці Департаменту справедливості і використання советської підфальшованої документації. Покищо не відомо чи Адміністрація в цьому й інших випадках буде продовжувати практику депортації, тобто видавання людей на смерть, бо інакшої практики не визнають тоталітарно-комуністичні режими в Східній Європі, як кажуть деякі коментатори.

Петрик Кортен, речник Департаменту справедливості відмовився від всяких коментарів в цій справі. У Ліннаса прибув до цієї країни в 1951 році, а в 1960 році став американським громадянином. Судді Вільям Бреннан, Гаррі А. Блекман і

При трьох здержаних голосав, дев'ять членів Верховний Суд закінчив судову справу К. Ліннаса і тим самим принирав дальші апеляції, які тривали сім років. У Ліннаса прибув до цієї країни в 1951 році, а в 1960 році став американським громадянином. Судді Вільям Бреннан, Гаррі А. Блекман і

Ньюарк відзначив Рік Воїна

Ньюарк, Н. Дж. — Ілуди за закликом Секретаріату СКВУ, який проголосив Рік Українського Воєня, заснував тут, з ініціативи Головної Управи Об'єднання бундів українців в Америці (ОБВУА) Комітет співпраці комбатантських організацій, який влаштував організаційний концерт у пошану українського воєня в неділю, 23-го листопада ц.р.

Багату програму концерту відкрив голова Головної Управи ОБВУА Осип Труш короткою промовою, в якій, на самому вступі, подякував Евстахіїв Загачевському з Рочестера, який власним коштом і трудом зладив 50 великих різнокольорових світлин-образів усіх медалів і відзнак.

Учасники концерту були: Іван Кедрин, який дав історично-політичний нарис українського новітнього визвольницького змагу, вказавши на нехеті до війська в українському суспільстві однаково в Галичині, як і на Наддніпрянщині перед вибухом Першої світової війни, і на нещастя, яким стало для України проголошення „незвартальності“ українцями військовими частинами та сотнями тисяч окремих здорових мужчин. Назвав трагедії Крут, Базару, Чотирикутника смерті, водночас світлі моменти героїства і перемоги, як здобуття Києва і Перший Зимовий похід, та закінчив оптимістичним акордом про неминучість розвалу советської імперії і віру, що в новій історичній добі відродиться українська зброя на сила і держава.

Концертову частину виконали мішаний хор „Трембіта“ під диригентурою Рафаїла Венке, який у двох точках відспівав низку здебільша стрілецьких пісень. Фортпейнавий супровід спочивав у руках Марії Павловської. Дуже зручно зладжений монтаж пісні і слів, достосований до характеру імпреси, перевели Валя Калін і Іванна Кононів, переплітаючи пісні з деклараціями при фортпейнавовому супроводі проф. Бориса Базала. Дотепний монолог виголосив Степан Магмет.

Закінчено концерт відігранням на фортпейнаво американського гімну (Марія Павловська) та відспіванням хором „Трембіта“ і всіма прийнятими гімну „Ще не вмерла“. Приявних було коло 200 осіб, які нагороджували всіх виконавців щедрими оплесками.

186 учителів взяло участь у семінарі про Великий голод

Чикаго. — Група із 186 учителів, в тому 154 не-українців, взяла участь у одноденному семінарі про штучний голод в Україні в 1932-33 роках. Семінар цей відбувся в суботу, 8-го листопада ц.р. в українській частині цього міста і участь в ньому враховувалася до кредитів Іллінойського північного університету, а організатором його був д-р Мирон Куропась. Цю програму підтримав УНСоюз.

Коли д-р М. Куропась відкривав сесію, запитав учасників хто з них ніколи не чув про Великий голод в Україні, майже половина присутніх підняли руки.

Викладач д-р Дж. Мейс. (фота: Маріяніа Лісківська)

Фінч, асистент суперінтендента Департаменту програми навчання чикагської Ради освіти, Еліс Джурика, директор Бюро соціальних студій, Дейвід Олівер, директор Бюро чужих мов, Джозеф Фраттаролі з Етнічної ради стейті і як представники перешкодженого родинними справами підсекретаря Департаменту освіти Гері Бавера, д-р Френімарі Кіл.

Д-р В. Фінч ствердив, що потреба такого семінара виказалася тому, що в шкільних підручниках є дуже мало інформації про Україну та учні можуть діяти до висновку, що не існує такий нарід або, що його

(Закінчення на стор. 3)

І урядова профспілка в Польщі „критикує“ уряд

Варшава, Польща. — У Варшаві відбувся в кінці минулого тижня перший з'їзд урядової профспілки, яка була створена Войськом Ярузельським на місці вільної робітничої профспілки „Солідарність“, що її очолював Лех Валенса. Як відомо, підпільна „Солідарність“ далі існує і обмежено діє в рамках спроможності, тісно співпрацюючи з Римско-Католицькою Церквою, яка від самого початку створення вільної профспілки підтримувала цей робітничий рух, який мав певні позначки добровільного об'єднання робітників не цілком залежних від зарплати і примх уряду та компартії.

Своєю чергою, інформують з Варшави західні кореспонденти, „Солідарність“ нараховувала понад 10-мільйонів членів; теперішня урядова й інфільтрвана комуністичною партією профспілка заледве нараховує сім мільйонів членів, але, згідно з оцінкою політичних й економічних спостерігачів і це число є дуже високе, якщо врахувати патріотизм поляків і спротив урядовим зарядженням, які йшли по лінії цілковитого ліквідації „Солідарності“.

Поінформовані особи кажуть, що компартія і уряд зробили все можливе, щоб було в їхній силі, щоб розбудувати контрольовану компартією профспілку, бо йшлося тут про престиж уряду. Тому членам основних і „новобранців“ надавали всі привілеї, включно до першества в набутті кооперативних, знову ж таки контрольованих державою помешкань, оплати курортних поїздок, першество в закупі товарів першої потреби, зокрема тих, які рідко появляються

на полицях крамниць тощо. З'їзд відбувся у Палаці науки і культури, люксовому хмародері, який був збудований у повосенних часах з допомогою Советського Союзу. Організатори запросили на з'їзд делегатів із 53-ох країн світу в характері спостерігачів, включаючи тут лівих з Австрії, Західної Німеччини, Португалії, Франції, Кипру, Швеції, Данії, Ісландії і Греції. Західні журналістів не допустили на залю нарад з'їзду.

Щоб робити враження незалежної профспілки, керівники дозволяли собі навіть на критику деяких потягнень уряду (мабуть за згодою компартії), не погоджувались з підвищеною ціною на продукти першої потреби, зокрема харчі, але в заявах лідерів профспілки зовсім не згадувалось про можливість протесту, страйку, боротьби за права робітників, як це діється на Заході.

Голова профспілки і член Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії (ПОРП) Альфред Медовіч критикував уряд за невміння розв'язати економічні проблеми, а також нездібність розвинути будівельну ділянку, у висліді чого маса молодих робітників покидає промислові центри з браку помешкань. А. Медовіча, очевидно, переобрано знову на голову профспілки і він отримав 61 відсотків голосів делегатів; його опонент Ян Малиновський отримав 11 відсотків, а 30 відсотків делегатів не брали участі в голосуванні. Усіх делегатів на з'їзді було 1,450.

Лідер забороненої профспілки „Солідарність“, Л. Валенса заявив після з'їзду, що урядова профспілка є „довгою рукою компартії“.

Р. РЕГЕН ОБІЦЯЄ ПОВНУ ПІДТРИМКУ РОЗСЛІДУВАННЯ

Ф. КАРЛУЧІ НАЙМЕНОВАНИЙ ДОРАДНИКОМ В СПРАВАХ БЕЗПЕКИ

Вашінгтон. — У вівторок 2-го грудня, президент Роналд Реген, втретє за останні дні, виступив на телевізії зі зверненням до американського народу. Як і в перших двох випадках, темою виступу Президента були події, зв'язані з секретною доставою американської зброї Іранові і грошей повстанцям в Нікарагуа.

Обіцяючи повне співробітництво з двома уже створеними слідчими комісіями — Конгресу і Департаменту справедливості, Президент повідомив про створення „незалежного слідчого органу“, як це було під час розслідування Вотергейтського скандалу. Він обіцяв повну підтримку також і цієї незалежної комісії.

В цьому ж виступі Р. Реген оголосив, що його новим асистентом у справах крайової безпеки буде Френк Карлучі.

Президент сказав, що до кримінальної відповідальності можуть бути притягнені всі, хто порушив існуючі закони в передачі грошей, одержаних за продаж Іранові зброї, антисандіністським партизанам в Нікарагуа.

„Він того часу, як стало відомо про нашу політику щодо Ірану, я робив усе, що міг, щоб про всі факти дізнався американський народ“, — сказав Президент.

У вівторок рано, перед виступом на телевізії, Президент прийняв лідерів республіканців у Конгресі. Такої зустрічі вимагав Роберт Дол, лідер республіканців у Сенаті. Він вважає, що повинна бути проведена спеціальна сесія Конгресу, присвячена всьому, що зв'язано з продажем зброї Іранові. Покищо невідомо, чи Президент погодиться на скликання сесії. Він вважає, що цілком вистачає проведення розслідування трьома комісіями — Конгресу, Департаменту справедливості і незалежної.

Секретар Департаменту справедливості Едвін Міз дав розпорядження, щоб всі три комісії могли діставати всі потрібні їм інформації від Пентагону, Сі-Ай-Ей, Державного департаменту і Білого Дому.

Виступаючи у вівторок на телевізії, сенатор-республіканець Ричард Лугар, який очолює Комісію закордонних зв'язків, порадив Президентові звільнити начальника канцелярії Білого Дому Доналда Рігана і директора Сі-Ай-Ей Вільяма Кейсі. Про те, що Д. Рігана треба звільнити, говорила на пресовій конференції і сенатор-республіканець Ненсі Кассебам. „Будучи начальником канцелярії, він повинен був знати про секретну аферу. Якщо не знав, значить, йому не довіряють у Білому Домі, і він не має там що робити“.

Секретар Департаменту справедливості Едвін Міз дав розпорядження, щоб всі три комісії могли діставати всі потрібні їм інформації від Пентагону, Сі-Ай-Ей, Державного департаменту і Білого Дому.

Виступаючи у вівторок на телевізії, сенатор-республіканець Ричард Лугар, який очолює Комісію закордонних зв'язків, порадив Президентові звільнити начальника канцелярії Білого Дому Доналда Рігана і директора Сі-Ай-Ей Вільяма Кейсі. Про те, що Д. Рігана треба звільнити, говорила на пресовій конференції і сенатор-республіканець Ненсі Кассебам. „Будучи начальником канцелярії, він повинен був знати про секретну аферу. Якщо не знав, значить, йому не довіряють у Білому Домі, і він не має там що робити“.

В АМЕРИЦІ

ЖІНКА СЕРЖАНТА американської армії Джиліян Бойд, яка є родом з Англії, виграла на лотерії стейту Кольорадо 4.2 мільйона доларів. Джиліян сказала, що вона має намір повернутися з мужем в Англію, де купить дім з червоною цеглою з чотирма спальнями.

СВІТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ здоров'я попереджає, що число людей, що захворіють на АІДС може досягнути в 1990 році 100 мільйонів. Хоч не всі з цього числа будуть смертельно хворими, вони, проте, будуть небезпечними переносцями цієї жалкої хвороби. Д-р Гальфранд Малер, данський директор Світової організації здоров'я, сказав, що треба рахуватися з тим, що АІДС стануть „кризою здоров'я для світового населення в загальному“, тому він вважає, що треба 1.5 мільйона доларів річно, починаючи з 1990-их років, для інтенсивно посиленої глобальної здоровельної програми. В минулих п'ятьох роках було приблизно 100,000 випадків АІДС по цілому світі, більшість з цих випадків припадає на Північну Америку, Африку і Західну Європу. В ЗСА понад 28,000 випадків АІДС були зареєстровані, що становить збільшення на понад 10,000 з січня цього року. Американська служба опіки здоров'я передбачає, що це число зросте до 270,000 в 1991 році і що в той час 170,000 жертв цієї хвороби помруть.

ПЕРШІ ПІВТОРА МІЛЬЙОНА сторінок президентського архіву Ричарда Ніксона стали надбанням публіки. Однак ця подія не викликала наду репортерів, як це було, наприклад, у травні 1980 року, коли були розсекречені магнетфонні записи періоду Вотергейтського скандалу. Лише 15 репортерів прийшли першого дня в крайовий архів в Александрії, Вірджінія, де зберігаються документи різного змісту — від розпоряджень президента, що стосуються сільського господарства, до його прикриттів про купівлю обладнання для Білого Дому. Тут же зберігаються листи, телеграми, записи телефонічних розмов. Кілька полиць займають скриньки з листами, що їх дістав Р. Ніксон в тяжкі для нього дні Вотергейтського скандалу.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН схвалив пропозиції Конгресу про заходи в справах боротьби зі шпигунством. Нові заходи передраховані у 50-сторіковому секретному зводі, пересланому Палаті Репрезентативів і Сенатові. Вважають, що незабаром 4.2 мільйона американців, які мають доступ до секретних інформацій, чекає нова, позапланова перевірка. Нові заходи відібудуться і на можливостях советських дипломатів купувати на відкритому ринку в З'єднаних Штетах комп'ютери та іншу нездоложену техніку. Більш суворі заходи щодо боротьби зі шпигунством будуть прийняті в зв'язку з тим, що за один лише минулий рік в З'єднаних Штетах Америки було заарештовано 13 шпигунів, які працювали на користь Советського Союзу, Китаю і Ізраїля.

ЕКОНОМІЧНІ ДОРАДНИКИ губернатора стейту Нью Йорк Маріо Квемо запропонували йому підвищити податок на бензину, а також проізувати плату через мости і тунелі, що пересікають Іст Рівер. Це повинно бути зроблено для того, щоб протягом трьох найближчих років проїзна плата в підземці, міських автобусах і приміських поїздах залишалася на нинішньому рівні. Транспортне управління Нью Йорку запропонувало недавно в'їзний платя поліпшення роботи сабево. Здійснення цього плану вимагає величезних коштів — 8.3 мільйона доларів. Підвищення податку на бензину, плати за проїзд через мости і тунелі, що перетинають Іст Рівер, дасть змогу покрити частину витрат. Легіслатура стейту Нью Йорк почне обговорювати запропонований губернаторові план найближчими днями. Однак нема ніяких гарантій, що план буде схвалений. Стейтвові законодавці напевне нагадують губернаторові, що під час недавньої і передвибірчої кампанії він постійно повторював: „Я проти підвищення податку на бензину“.

НОВИЙ МІНІСТЕР ОБОРОНИ

у уряді президента Коразон Акіно на Філіппінах Рафась Ілсто видав заклики до армії, особливо до головних командирів, дотримуватись договору про завішення зброї, яке має тривати покищо 60 днів, а вмжчасі будуть вестися переговори між представниками уряду і керівниками комуністичного підпілля. Ілсто заявив, що комуністичним партизанам треба дати нагоду спробувати поладити конфлікт з урядом в мирний спосіб, бо інакше кожний легальний уряд матиме викид совісті, що він не зробив належних заходів для поладження цієї справи. Шеф штабу армії ген. Фідель В. Рамос, який весь час підтримував К. Акіно, заявив, що він персонально наглядатиме, щоб армія не порушила проголошеного завішення зброї, а про порушення цього договору комуністами буде звітувати до бюра президента.

СВОБОДА
 UKRAINE'S FREE PRESS
 FOUNDED 1983
 SVOBODA USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
 "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівний успіх Горбачова в Індії

Міхал Горбачов вернувся із своїх офіційних відвідин в Індії, нахваляючись своїм найбільшим успіхом, що, мовляв, його подорож до Індії стала доказом, що дві країни різної суспільно-політичної системи, різної традиції і структури, все ж можуть „співіснувати“. Але за коментарями поважного міжнародної преси, зокрема американського „Кришчен Саенс Монітор“, оболінні успіхи Советського Союзу і Індії у висліді відвідин Горбачова дуже малі й незначні. Названий престижний часопис звертає увагу, що Горбачов полетів до Індії з цілим штабом найкращих спеціалістів-дорадників, між якими був і колишній советський амбасадор у Вашингтоні Анатолій Добринін і фахівець у справах Афганістану Ніколай Шішкін, та якийсь новий спец Афганістану — Ганковскій. Були з ним теж фахівці військових справ і тому можна було сподіватися, що чотириденні наради цієї советської делегації з Горбачовим у проводі з індійськими resorto-вими міністрами та прем'єром Раїфом Ганді (це син колишнього прем'єра Індії Ганді, що згинув в атентаті 31-го жовтня 1984) дадуть якісь поважні виследи, з впливом на всю міжнародну ситуацію.

Чому так не сталося — ніяка сторона не виявляє, але можна здогадуватися, що найбільшою перешкодою до близької приязні є та сама причина, що і в американсько-советських відносинах: брак взаємного довіря. Подорож Горбачова до Індії була логічна. Індія — найбільша територію і населенням країна на південь від комуністичного Китаю, пересвареного беззасторожно з Советським Союзом не через різну інтерпретацію науки Маркса-Леніна, а через загарбані царським режимом колишні китайські території на Далекому Сході, яких Москва Китаєві не зверне, бо вона вірна принципів „що моє — то моє, а що твоє, про це можемо говорити“. Крім Китаю, який безбезпечний однаково для Індії, як Советського Союзу, на заході Індії лежить Пакистан, з яким Індія вже вела війну за Кашмір і завжди супроти Пакистану насторожена, а Пакистан став прибіжцем для кругло одного мільйона втікачів із окупованого советськими військами Афганістану. Немає сумніву, що в народах у столиці Індії Делі була мова про Афганістан, але в офіційних комунікатах про це ні слова. Зате советська преса використовує відвідин Горбачова в Індії для пропаганди, що ось така велика неутральна країна, як Індія також вимагає нуклеарного роззброєння, в тому часі, коли Америка вже не тільки фактично, але й формально перекреслено останній договір про обмеження стратегічної зброї, так званий СALT II.

Причиною подорожі Горбачова до Індії були не тільки згадані геополітичні відносини, а й останнє погіршення американсько-советських відносин. Очевидно, советський пропагандивний апарат, керуючись наказом від Політбюро з Горбачовим у проводі, всю вину приписує Роналдові Регенів. Насправді причина нового прохолодження американсько-советських відносин криється у перемозі Демократичної партії в листопадових виборах, при чому Реген втратив Сенат. Кремлівські володарі підбадьорені, що у президентських виборах в 1988 році може засісти в Білому Домі демократичний президент, з яким буде „легше“ говорити й домовитися. Та й до того часу Горбачов рішив почекати, як складуться відносини між Регеном і демократичним Конгресом, а несподівана афера засекречених зв'язків Америки з Іраном і достави йому зброї, що розголосола американська преса, жадібна сенсації, була водою на млин Кремля. Американські газети й члени пресових конференцій розпочали критикувати Регена, штаб Білого Дому, Крайову Раду Безпеки, ба навіть державного секретаря Джорджа Шульца і віцепрезидента Буша — та несподівана політична „бомба“ пішла теж дуже на руку Горбачову, який не квапився до нової верхинної конференції з Регеном.

Індія скористала з тих відвідин з Горбачовим, бо дістане від СССР нові поставки зброї. Але однаково СССР, як Індія мають ту саму найбільшу турботу, в якій не всіли одні одним помогти, а це харчова криза. Перенаселення в Індії з її кругло 800 мільйонами населення, де понад 580 осіб живе на одній квадратній милі, довело до законодавства, яке важко карає подружжя, що має більше, як двоє дітей. Індія не має харчів для тієї маси населення і в СССР був би голод, як би не шорційний импорт мільйонів тонн зерна і муки з Австралії, Аргентини, Америки і Канади. Невесело в обох тих державах.

На Заході вже потрохи минає наївне захоплення „молодим“ (57 років!) генеральним секретарем ЦК КПСС. Советський Союз за Горбачова опинився у дуже небезпечному становищі. Загрожена мілітарна сила червоної армії вазом із становищем великодержави.

Подібна небезпека нависла над СССР тільки за першої фази Другої світової війни. Тоді ворогом був тільки Гітлер. Тепер, за Горбачова, ворогом число одним є ЗСА, і зовсім „не братий“ Китай із своїми реформами. А гнилий советський тоталітаризм не може і не хоче пристосуватися до вимог життя, яке, очевидно, не читало Маркса.

Уже рік „історія“ дивиться на Горбачова і що ж вона побачила. Горбачов повиняв із командних становищ спорохнівляти склеротичні фігури, обвішані фунтами медалей. Замінив їх своїми молодшими людьми, покищо без медалів.

Захід же буде мати клопіт з „молодим“, „динамічним“ Горбачовим. Щоправда, той „динамізм“ поменшіла чорнобіліська трагедія, але Горбачов продовжує буквально бомбардувати Вашингтон усіми новими „пропозиціями“, які виглядають на ультиматуми — прийміть мої передумови зустрі-

Перший Зимовий Похід армії УНРеспубліки розпочався 6-го грудня 1919 року і тривав рівно п'ять місяців до 6-го травня 1920 року. Цей похід отримав назву „першого“, бо був це Другий Зимовий Похід, або Рейд, майже рік пізніше, в листопаді 1921 року, що тривав лише кілька тижнів і закінчився трагічно: під містечком Базаром були розстріляні 359 учасників цього походу, взяті у полон большевицьким військом.

Перший Зимовий Похід розпочався в часі, коли один етап нашої визвольної війни закінчився поразкою. Наша армія, наслідком різних нещасливих обставин, була розбита наступаючими відділами ген. Денікіна. Галичина, кілька повітів Волині і Поділля були окуповані польською армією. Не було ніякої можливості продовжувати боротьбу регулярним фронтом. Треба було або рішитися на похід у запліла ворога і продовжувати боротьбу повстанськими методами, або перейти на зайняту поляками територію і бути інтернованими поляками.

Після кількох днів нарад уряду і командирів окремих військових частин з участю Головного Отамана С. Петлюри, було вирішено, що армія має іти в запліла ворога. Йти у Зимовий Похід мали лише ті, хто зголосився до цього добровільно. Майже всі військові частини пішли в похід, деякі частини, проте, здемобілізувалися, бо їх командири не вважали за доцільне продовжувати боротьбу повстанськими методами. Один з учасників походу, тодішній полковник Петро Дяче-

МИСТЕЦТВО Й ЛЮДИНА

(З приводу виставки картин Любослава Гуцалюка у Філадельфії в УОК Центрі)

...у творах мистецтва — наша найвища гідність. Ф. Ніцше

Мистецтво як і поодинокий твір людини не існує у відокремленні. Основними чинниками цієї ситуації є мистецтво, твір мистецтва й естетична вартість. Коли говориться про мистецтво, частіше береться до уваги не людина, але її твір, бо саме твір є виміром, піддається аналізу, роздумам. Нас оточують так би мовити, три дійсності: одна — це природа, друга — це витвори людини, третя — це люди.

У соціологічному розумінні мистецтво твориться на потребу людини, у психологічному розумінні мистецтво висловлює відчуття мистця.

Часто зустрічаємося з таким висловом як „мистецька правда“, чи „права в мистецтві, красі“. На що тому написано чимало, наприклад, М. Гайдеггер у своїх міркуваннях каже: „...немає краси поза правдою, бо найвищим покладником краси є відношення правди буття“.

У картині чи то абстрактній чи реалістичній масно до діла з певним ансамблем форм і барв, взаємне пов'язання яких діє в окреслений спосіб на окресленого сприймача. Відносно ж сприймання картин, інші критерії приміно образотворчий критик чи знавець образотворчого мистецтва, інші — пересічна людина, що лише любить мистецтво, а інші — той, що немає ніякого відношення до мистецтва. Інша справа, що мистецтво під сучасну пору підлягає таким переминам, що всякі дефініції твору мистецтва, а

„ІСТОРІЯ ДИВИТЬСЯ НА ГОРБАЧОВА“

СР безумовної переваги, тому й переляк перед „зоряною війною“. Нова зброя вимагає від воєна не абиякого знання та інтелекту, чого досі не має пересічний советський воєк. В советській армії служить багато азійців, які ледве розуміють російську мову і ненавидять москалів.

Щоб якимось затати такі недоліки, Горбачов буквально атакує Вашингтон новими пролозіями обмеження атомового озброєння. Розраховує Горбачова тут правильний. Він говорить фактично не до окремих політиків, а до західної публічної opinio, яка має велику силу — враз є парламентом і може примусити відповідального політика зробити протилежні інтересам даної країни.

Хоч загально Захід політично еволюціонує вправо, сателітні країни гинуть під советським пануванням. На правити дуже погане економічне становище можуть тільки реформи китайського зразка. Першою серед сателітних країн на діючі реформи відважилася маленька Мадящина. Там розпарцельовано колгоспи

М. Платковський РІЧНИЦЯ І-ГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ

майже безперестанних бо-ях, будучи оточена з усіх сторін ворожими відділами. Пройшовши Волинь, Київщину і частину Поділля, армія одного дня перейшла Дніпро і здобула кілька міст на Полтавщині, наприклад місто Золотоношу. Такий стан тривав рівно п'ять місяців.

Зимовий Похід давав можливість дипломатичним місіям УНР за кордоном провадити свою працю і робити старання, щоб держава Західної Європи прийшла з допомогою справи, яку репрезентувала Українська Народна Республіка. Бо хоч ми і не мали тоді регулярного фронту боротьби, то проте все таки наша армія далі провадила боротьбу.

Зимовий Похід тривав рівно п'ять місяців, бо 6-го травня 1920 року, пробиваючись на захід, армія Зимового Походу зустрілася з частинами 3-ої Західної Дивізії під командуванням генерала Олександра Удовиченка, що наступала в нап-

ІНДІЙСЬКІ ЕКСТРЕМІСТИ сікхи захопили в Пунджабі автобус з пасажирами, наказали індійцям з племені гінду вийти з автобуса і відкрили по них вогонь з автоматичних крісів. Принаймні 24 індійці загинули в цій масакрі, а багато були поранені. Індійське пресове агентство, повідомляючи про цей кривавий випадок, заявляє, що напад був, правдоподібно, заздалегідь організований і був одним з найбільш брутальних. Терористи розстріляли на очах людей 24 особи і втекли. Поліція розпочала негайно погоню за сікхами-терористами, але покищо успіху не мала. Державний прокуратор наказав проголосити винятковий стан в Нью Делі, провінції Пунджаб, і частині провінції Гаріяна.

впарі з цим дефініції естетичних оцінок тратьте своє примінення. Іншими словами мистецтво втратило свою універсальність, зникло натомість, — каже Дж. Раскін, — новість й оригінальність. Іншою річчю є також те, що багато так званих „мистців“ захищаються новістю й оригінальністю.

За Г. Рідом в образотворчому мистецтві існують такі вимоги: ритм ліній, розташування форм, простір, світло, тінь і колір.

Теорія Жільсона пропонує три пункти існування твору мистецтва: фізичний (мається на увазі матеріал, що його вжито для здійснення мистецького твору), мистецький (творчий акт мистця), естетичний (аспект психічних переживань).

Твір мистецтва не є тільки прикрасою, але поза всім іншим, є виявом глибокого інстинкту людини, що його спрямовує в напрямі поширення обшри свого спостереження.

Мистецька картина спонукає до пережиття, дає змогу відчутти красу та побуджує до рефлексії. На кожний спосіб у творі мистецтва стикаємося головним чином з тим, що нас зворушує, збуджує цікавість. Саме тут ми наблизилися до малярства Любослава Гуцалюка.

Закі передамо наші враження з виставки, представимо малюра. Звичайно так буває, що при такій нагоді без компліментів не обходиться. Запевнюю — цього тут не буде; з простої причини, тому, що Любослав Гуцалюк, як з природи скромна людина цього не любить (не згадуючи того, що автор відгуку попав би в конфлікт із малярцем), а крім цього його визтна картка така, що йому цього не треба. Ось його визтна картка.

Понад 2,000 картин, багато акварель, та рисунків з них це портрети ескізи, але більшість міські пейзажі. Оформив багато збірок поезій, зокрема поетів Ньюйоркської Групи як теж книжок „Прологу“ та інших видань.

Головні самостійні виставки відбулися у Galerie Volmar Париж, 1956, Boissevain Gallery, Нью Йорк, 1957, Galerie Novval, Париж, 1959, Gallerila Lorenzelli, Міляно 1959,

Ярослав Падох Невзвичайна людина (У перші роковини відходу Володимира Кубійовича)

До тасмниць людської душі й інтелекту, пам'яті й критичності належить вмільність оцінювати знайомих після їх смерті. З їх відходом, як за кивком магнічної палички, з поля зору відходять несуттєві деталі й на перший план виходять картини, які змальовують суть втраченої людини й величчю втрати. Як же часто помертвела оцінка ризитів ще ранішої, до смертної, або її значно доповнює. Мабуть, тому такі рідкісні біографії великих людей за їхнього життя; рідкісні й невдалі.

Покійний професор Володимир Кубійович без сумніву був незвичайною людиною. Рік після його відходу ми певні того, як за майже п'ятдесятлітнього з ним знайомства. Але все ж це завчасно накреслили його повну й справжню йлюветку. Та де що можна й треба згадати, зокрема у перші роковини його смерті.

Зачнім від короткої біографії, яка сама по собі дуже незвичайна: Син мішаного подружжя — мама полька; народжений у українському прикордонні в Новому Санчі, де невеличка українська громада молилася по неділях у бічній каплиці польського костюла. Ніколи, за миру й війни не жив на українській землі й єдине, що формально документує його українство, це запис у метричальній книзі лемківського села Матієвої. 18-літнім, прямо з польської гімназії, зголошався до Української Галицької Армії і свою участь у Чортківській офензиві закінчив стиловою тифом. Усі свої студії провів на чужій території й із трудом прийняли його до академічного дому, бо подав свою українську а не русинську, національність. На 28-му році життя став доцентом стародавнього Ягйлонського університету й свої виклади розпочав з антропогеографії України. Став опікуном Географічної секції Української студентської громади, провадив всі академічні вакації на студійних мандрівках зі своїми студентами по Горганах й допоміг ім скласти науковий збірник українською мовою й видати його з всею провідною статтею; всі це в атмосфері агресивного польського (студентського й професорського) шовінізму. На 31-му році життя був іменованим дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові й з того часу майже шороку репрезентував НТШ й українську науку на міжнародних географічних конгресах. В своїх двадцятих і початках тридцятих років написав й надрукував низку капітальних праць: „Атлас України й сумежних країн“, „Географія українських і сумежних земель“ й ряд інших — польською, німецькою, чеською й французькою мовами, на українській теми. Як відомий і виз-

начний у світі вчений, був виключений зі складу польського міністерства війни, яке в своєму офіційному органі закинуло йому майже державну зраду й публічно заявляло, що Кубійович не може бути польським доцентом. Був це єдиний випадок не лише в Польщі, але й в цілому академічному світі. Це, — за словами самого Кубійовича, — поховало можливість нормальної наукової кар'єри“ й то в тридцятих роках його життя. До того польський уряд усунув його з посади в державній гімназії, яка була джерелом його прожитку; бо доцентура була безплатною. Щоб оминути світовий скандал — власті університету пропонували покійному зголосити резигнацію з доцентури, від чого він відмовився.

У своїй книжці „Мені 85“ згадує професор про наше знайомство з львівським, довоєнним часів, що й пригадало мені його доповідь, вилгошену у Львові прикінці 1938 року чи з початком 1939 року. Обговоривши тодішній стан й потреби української науки, яка була тісно пов'язана зі загальним політичним положенням України, він ствердив, що польський шовінізм у відношенні до українців докотився до того, що немає можливості нормальної наукової діяльності й перед ним залишилася тільки дилема: стати членами ОУН й піти в підпілля, або стати хрунями. Найближчі місяці й роки потвердили його діагнозу.

І друга доба цієї незвичайної людини, яка розпочалася з Другою світовою війною, була не менш незвичайною. Професор очолює Український Центральний Комітет у Кракові, що в жорстокому трикутнику німецько-польсько-українських відносин, шодня і щочоно загрожувало катастрофою. У своїй згаданій раніше біографічній книжці професор згадує свої відвідин в одного з тодішніх можновладців, який був противником режиму. На прощання він зі скаржком побажав професорові Кубійовичеві йому щастя, бо сказав він, „є небезпека, що тхось вас повісить: поляки, большевики а може й німці“. Коли це не сталося й то в тому самому Кракові, з якого декілька років раніше прогнали Кубійовича, як ворога держави, то це можна вважати майже чудом. Адже в актах Нюрнберзького процесу згадується його ім'я між жертвами війни. Воістину під щасливими зорями народився Володимир Кубійович, а його незвичайне щастя — це ще одна ознака його незвичайності.

А коли після війни й дальшої еміграції до Західної Європи, а далі за море, ввійшов покійний професор у третю добу свого життя, він

Tuster Gallery — Нью Йорк 1960, Tuster Gallery — Нью Йорк 1962 W and W Gallery — Торонто 1962, Galerie Ange du Faubourg — Париж, 1963 Hilde Gerst Gallery — Нью Йорк 1964, Hilde Gerst Gallery — Нью Йорк 1966, Vermont Art Center — Манчестер Вермонт 1971, Galerie Rolly Michaux — Бостон, 1973, Galerie Royale — Париж, 1976.

Крім цього влаштовано різні самостійні виставки в українських центрах Дітройту, Чикаго, Вашингтону, Філадельфії, Нью Йорку, Торонто.

Важливі збірні виставки це в „Salon des Independent“ Париж, „Salon d'Automne“, Audubon Artists Annuals, Нью Йорк;

Картини, що знаходяться у музеях і публічних збірках: „Palm Springs Desert Museum“, Каліфорнія, „Vermont Art Center“, Манчестер, Вермонт, „Bibliothque Nationale“, Париж, „Канадсько-Українська Фундація“, Торонто, „Український Музей“, Рим.

А. Критичні обірни статті-розвідки в чужомовних журналах — це: „Amateur d'Art“ від 25 грудня 1962: „Hutsaliuk construit un univers a l'abri du tourment“, Андре Бебер. Цей сам журнал від 25 жовтня 1966, „Hutsaliuk, ou le reve cheville a la realite“ Пер Ембур, „American Artist“, серпень 1969, „The vibrant paintings of Hutsaliuk“, Джон Гесс Майкл.

Б. Біографічні довідки — це: „Annuaire national des Beaux Arts“ Париж, 1963, 1967-68, „Repertorium Artis“ Монте Карло, 1966-67, „International Directory of Arts“ — Qeplih 1965-66, „Dictionary of Modern Biography“, Оксфорд 1968, 72, 76, „Who Who in the East“, 1975-6, 78-80, „Men of Achievement“, Кембрідж 1979, „Marquis Who's Who in the East“ 1975-6.

Багато статей в українських публікаціях і пресі та періодиках авторів: Ю. Солов'я, М. Калитовської, М. Кузьмовича, І. Задця, С. Гордицького, О. Слупчинського, Б. Стебельського та інших.

Любослав Гуцалюк народився 2-го квітня 1923 року у Львові, живе постійно в Нью Йорку, майже кожного року виїжджає до Франції (у Парижі має своє власне ательє). Творить уже — слава Богу! — одну третину нашого бурхливого сторіччя.

(Продовження буде)

ЗАКЛИК

Оцим подаємо до відомо, що дня 10-го листопада 1986 року під патронатом проводів Української Католицької і Української Православної Церков Канади і під патронатом Комітету Українців Канади зорганізується і почав свою працю Канадський Харитативний Комітет для Допомоги Родині Івана Дем'янюка в співпраці з Суспільною Службою Українців Канади.

Існують незаперечні докази фахових знавців, що документ з табору Травніки, на підставі якого оскаржують І. Дем'янюка в злочинах, був підроблений.

Через довгі судові процеси родина Дем'янюка опинилася у великій потребі фінансової допомоги.

Звертаємося до всіх українців у Канаді своїми щедрими датками допомогти родині Дем'янюка, а тим самим і допомогти у боротьбі за справедливість.

Усі дати просимо складати через місцеві відділи Суспільної Служби, відділи Комітету Українців Канади, як також через українські місцеві парафії, або прямо до: Canadian Charitable Committee in Aid of John Demjanjuk's Family, 620 Spadina Avenue, Toronto, Ontario, M5S 2H4.

Екзекутива Комітету

ЗВЕРНЕННЯ

ДИРЕКЦІЯ КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ФУНДАЦІЇ В ТОРОНТО ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Дирекція Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто звертається до всіх українців у діаспорі зі закликом прислати їй архівні матеріали, які торкаються відомих українських образотворчих мистців. Йдеться про такі матеріали, як листування, особисті пам'ятки, автографи, загально не доступні статті, інші писані матеріали тощо. Все це ми збережемо для майбутніх поколінь, а також для сучасних дослідників. Кожний, хто пришле такий матеріал, одержить листа-подяку з подякою, що становитиме доказ архівації. Ми переконані, що такі матеріали є в українців, і вважаємо, що вони повинні бути загальнодоступними. Колись за ці матеріали подякують нам історики українського образотворчого мистецтва.

Матеріали просимо прислати на адресу: Ukrainian Canadian Art Foundation 2118-A Bloor St., W. Toronto, Ont., M6S 1M8.

Дирекція Канадсько-Української Мистецької Фундації

В УОКЦентрі відбудеться бенкет-бенефіс

Філадельфія. — Український Освітньо-Культурний Центр влаштує бенкет-бенефіс з програмою та коктейлем, який відбудеться в суботу, 6-го грудня ц.р., тут в приміщенні УОКЦентру, при 700 Сідар Роуд. Коктейль буде о год. 6-й

вечора, а бенкет о год. 7-й. Вступ — 100 дол. від особи. Весь дохід призначений на дальшу розбудову центру. За дальшими інформаціями, слід звертатись на ч. (215) 663-1166 від год. 9-5 або на число (215) 277-0492 від год. 5-10.

НА МІЖНАРОДНОМУ ЛЕТОВИЩІ Лос Анджелесу спеціальна протитерористична група, яка прибула на виклик, шукала бомбу, а знайшла підозрілу валізку, в якій було 2 мільйони доларів. Почалося з того, що мужчина з турецьким акцентом попросив обміняти квиток в Туреччину на квиток у Швейцарію. Мужчина викликав підозріння і відчув це. Не дочекавшись, поки йому обміняють квиток, він зник з летовища, але залишив у почекальні три невеликі валізки, в яких виявилися гроші.

ГОЛОВНИЙ ОПОНЕНТ до політики теперішнього уряду в Південній Кореї Кім Даї Юнг заявив кореспондентам, що не вважаючи на брутальність поліції під час останньої великої антиурядової демонстрації і поранення багатьох демонстрантів, опозиція не буде в майбутньому жвавити силу для зміни політичної системи і привернення демократії в Кореї. „Ми будемо змагатися доступними нам засобами, а якщо буде таке бажання уряду, то також безпосередніми переговами“, — заявив Юнг групі кореспондентів, які відвідали його в помешканні, що його день і ніч стежить поліція.

186 учителів... (Закінчення зі стор. 1)

Група учасників під час перерви.

історія менше важна, як інших етнічних груп. На доказ того він перевів порівняння поміж періодом невідомості в історії Америки і українським поневоленням російським імперіалізмом.

Е. Джурика, яка багато причинилася до того, щоб програма про Великий голод знайшла у школах відгук, підкреслила, що сьогодні наука про історію інших народів це не люксус, а konieczність.

Дж. Фраттаролі бюро якого було співорганізатором семінара, ствердив, що після успіху цього семінара буде готове співорганізувати подібну імпрезу в червоному році.

Д-р Ф. Кіл говорила про потребу інформації про Великий голод у шкільних підручниках. Вона заявила, що її бюро допоможе у поширенні таких матеріалів.

Усі учасники семінара отримали ряд матеріалів для себе і список матеріалів з поясненнями, як їх можна жвавити для учнів. Матеріали зладжено фондами УНС.

Найбільше зацікавлення серед слухачів викликала доповідь д-ра Дж. Мейса, який дав точні пояснення до генези і перебігу Великого голоду в Україні п. н. „Український штучно викликаний голод: як це сталося і чому“. Присутні мали також нагоду побачити документаль-

Відзначення ювілеїв Сестер Василянок

У зв'язку з підготовчими святкуваннями 75-річчя першої Василянської обителі на американському терені в Філадельфії, цього річичний празник св. Макарія, співосновниці з своїм братом св. Васиєм Великим, Чину Сестер Василянок, день 19-го липня ц. р. залишиться пам'ятним для десятих Сестер Василянок, які відзначили ювілей вступлення до Чину Василянок.

Торжественну Божественну Літургію відслужив Владика І. Лотоцький, ЧСВВ, Чикагський Єпископ, у сослуженні з Владикою Ефремом Кривим, ЧСВВ, з Бразилії, Владикою Томом Велшом, з Аллентау, о. монсеньйором Федоровичем, Генеральним Вікарієм і ректором Катедри Непорочного Зачаття, монсеньйором М. Канаваном, Канцлером Архидієцезії, о. П. Пашаком ректором св. Юра в Нью Йорку, о. В. Климчук, Генеральним Вікарієм і ректором катедр Чикагської, і о. І. Шарієм, парафія св. Івана в Дітроїті. Владика І. Лотоцький промовляв українською мовою, а Владика Велш англійською мовою.

Десять ювіляток ввели в процесії до аудиторії академії св. Василя Великого, Сестра М. Кляра, провінційна ігуменя і дорадчиця с. Доротея Анна, с. Павла, с. Марія Надія, с. Германа. Хор Сестер, під проводом с. Германа співав в часі Літургії. Слідуючи спільний обід в гарно-прибраній аудиторії Менор Джуніор коледжу. Присутніми на обіді були ієрархи, духовенство, монаша спільнота, ювілятки, батьки, рідня, приятелі і гості.

Три ювілятки відзначили 25-річчя: Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції; колишній член Групи оновлення, і ігуменя в матірнім домі у Факс Чейсі.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

В часі обіду уділено ювіляткам призначення за їх довголітню працю і відданість молоді та навчанню в українських парафіяльних школах в ЗСА. Василянська спільнота лучиться з Провінційною ігуменєю і її Радою у висловленні щиросердичних побажань Божого благословлення і багатьох радісних літ ювіляткам в їхній майбутній праці для Господа й Божого люду. Многих й благих літ!

Сестра Христана Бурій, народжена в Філадельфії, Па.; тепер — Ігуменя і директорка монастиря і школи в св. Миколая, Чикаго; колишня генеральна дорадчиця, директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Ореста Дублянця народжена в Нью Кенсінгтоні; тепер бібліотекарка в Понтифікальному Орієнтальному Інституті в Римі і секретарка в канцелярії Блаженішого Патріарха і Кардинала Любачівського; колишня бібліотекарка в Вищій школі Непорочного Зачаття в Гемтретрі, і вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Емелія Прокопик, народжена в Нью Кенсінгтоні; поточно — генеральна дорадчиця в Римі; колишня Архимандриня (12 років); колишня директорка й вчителька в академії св. Василя, також св. Юра, НьюЙорк, і Непорочного Зачаття у Гемтретрі, МІ.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Ореста Дублянця народжена в Нью Кенсінгтоні; тепер бібліотекарка в Понтифікальному Орієнтальному Інституті в Римі і секретарка в канцелярії Блаженішого Патріарха і Кардинала Любачівського; колишня бібліотекарка в Вищій школі Непорочного Зачаття в Гемтретрі, і вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Анна Горніовська народжена у Філадельфії тепер — головна бібліотекарка і організатор архіву в Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Бенігна Вовчак, народжена у Філадельфії, тепер директорка школи св. Василя на Ліндлі авеню, колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції, префекта студенток в академії св. Василя, член Групи Оновлення, Пров. дорадчиця, і член Правління Менор Дж. Коледжу.

Сестра Даниїла Кенджера, народжена в Галичині, тепер — керівниця господарки в Чесапек Сіті; колишня префекта дошкільників і опікунка сиріт в часі літніх вакансій в Чесапек Сіті, Мд.

Мати Тереса Бохневич, народжена в Йонкерсі, Н. Й., переміщена до кляузурового дому в Асторії в 1958 році; була першою ігуменєю нового монастиря, тепер виконує адміністративні уряди і праці при монастирі.

Три ювілятки відзначили 25-річчя:

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Ореста Дублянця народжена в Нью Кенсінгтоні; тепер бібліотекарка в Понтифікальному Орієнтальному Інституті в Римі і секретарка в канцелярії Блаженішого Патріарха і Кардинала Любачівського; колишня бібліотекарка в Вищій школі Непорочного Зачаття в Гемтретрі, і вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Емелія Прокопик, народжена в Нью Кенсінгтоні; поточно — генеральна дорадчиця в Римі; колишня Архимандриня (12 років); колишня директорка й вчителька в академії св. Василя, також св. Юра, НьюЙорк, і Непорочного Зачаття у Гемтретрі, МІ.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Ореста Дублянця народжена в Нью Кенсінгтоні; тепер бібліотекарка в Понтифікальному Орієнтальному Інституті в Римі і секретарка в канцелярії Блаженішого Патріарха і Кардинала Любачівського; колишня бібліотекарка в Вищій школі Непорочного Зачаття в Гемтретрі, і вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Емелія Прокопик, народжена в Нью Кенсінгтоні; поточно — генеральна дорадчиця в Римі; колишня Архимандриня (12 років); колишня директорка й вчителька в академії св. Василя, також св. Юра, НьюЙорк, і Непорочного Зачаття у Гемтретрі, МІ.

Сестра Іонатана Вачко, народжена у Канаді; тепер — інструктор відділу прикладних наук і математики при Менор Джуніор коледжі; колишня вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Селіна Шкодин, народжена в Галичині; колишня парафіянка св. Миколая в Чикаго; тепер — екзекутивний віцепрезидент для академічних справ при Менор Джуніор; колишня директорка й вчителька в парафіяльних школах провінції.

Сестра Сузанна Матвіїв, народжена в Галичині, кол. парафіянка св. Миколая в Чикаго; поточно — директорка Відділу Мистецтва і вчителька мистецтва та укр. мови, при Академії св. Василя; член Комісії Комунікацій і Комітету 75-річчя.

В першу річницю смерті сл. п. Ю. Баранюка

Сл. п. Ю. Баранюк

У понеділок, 24-го листопада 1985 року, спочив в Бозі на 86 році трудного життя Юліан Баранюк, колишній учасник Української Галицької Армії, суспільно-громадський діяч, доволітній секретар 371-го Відділу УНСоюзу Товариства „Запорозька Січ“ в Ньюарку і доволітній голова Окружного Комітету Відділу УНСоюзу Ньюаркської Округи.

Покійний Ю. Баранюк народився в 1899 році в Глинках, повіт Перемишляни, в Західній Україні. На початку Першої світової війни молодим юнаком був мобілізований до армії, а по розвалі Австрійської імперії негайно зголосився добровільно до Української Галицької Армії, з якою перебував всі етапи боротьби.

Повернувшись до родинної місцевості зі славного зимового походу, відразу попов в неласку польської окупаційної влади, яка жорстоко переслідувала колишніх українських військовиків. Щоб уникнути цього сталого переслідування, Ю. Баранюк при допомозі приятелів 1924 року виїхав до Канади і замешкав в Вінніпегу. Там покійний записався з пастором-місіонером Української Пресвітеріанської Церкви Павлом Кратом, який порадив йому поїхати до Америки на теологічні студії до семінарії в Блюмфілді, Н. Дж. Не дивлячись на те, що покійний належав до Греко-Католицької Церкви, він погодився на ту пропозицію і в 1926 року переїхав до Америки і поступив на чотирирічні студії, щоб стати пастором Української Пресвітеріанської Церкви.

В семінарії Юліан Баранюк перебував до 1930 року і при тому належав до Першої Української Пресвітеріанської Церкви в Ньюарку, де також належав до церковного хору. Він виконував один рік місіюну працю на території Нової Англії.

Як вже було сказано, Ю. Баранюк зі зброєю в руках воював за соборність української держави і тому душевний поклік переконував його, що повинен присвятитись праці на громадській ниві. Він покинув науку в семінарії, перейшов на працю до автомобільної фірми Форд і включився у діячі вже українські установи. У той час з ініціативи полковника Євгена Коновальця почалися творити відділи ОДВУ і з ініціативи покійного створився 70-й відділ ОДВУ в Ньюарку. У відділі він займав всі пости члена Управи аж до часу, коли під час Другої світової війни Федеральне Бюро Інвестицій (ФБІ) почало переслідувати членів цієї націоналістичної організації.

Після закінчення війни Юліан Баранюк в 1946 році став одним із основоположників Відділу ООЧСУ в Ньюарку.

Більшість із присутніх 186 учителів були з північної частини штату Ілліной, але учителі українського походження приїхали з різних далеко віддалених місцевостей, як Лос Анджелес, Маямі, і Торонто. Вони заявили, що будуть пробувати подібні семінари влаштувати у своїх округах саме з поміччю Українського Народного Союзу.

Після успіху цього семінара д-р М. Куропасем заявив, що він вже працює над черговим п. н. „Народи в ССРСР“, який буде також акредитований університетом північного Ілліной.

Після закінчення війни Юліан Баранюк в 1946 році став одним із основоположників Відділу ООЧСУ в Ньюарку.

Більшість із присутніх 186 учителів були з північної частини штату Ілліной, але учителі українського походження приїхали з різних далеко віддалених місцевостей, як Лос Анджелес, Маямі, і Торонто. Вони заявили, що будуть пробувати подібні семінари влаштувати у своїх округах саме з поміччю Українського Народного Союзу.

Після успіху цього семінара д-р М. Куропасем заявив, що він вже працює над черговим п. н. „Народи в ССРСР“, який буде також акредитований університетом північного Ілліной.

Успіх молоді української вченої

Нью Йорк, (Н. Й.). — Д-р Анна Ленцик-Павлічко, яка здобула магістерку і докторат в соціології у Фордгемському університеті у Нью Йорку, де працювала як викладач соціології, як дослідник населення різних країн, також при Фордгемському університеті — Лінколн Центр і останньо як демографічний консультант.

Д-р А. Ленцик-Павлічко

Д-р А. Ленцик була запрошена виступити доповідь на річному з'їзді американських соціологів — демографів, південної групи, який відбувся в Балтиморі 15-17 жовтня ц.р. в готелі Голидей Інн. У цій конференції взяли участь професори і соціологи з цілої Америки, включно з працівниками американського бюро статистики (цензус).

Ціллю конференції було прослухати наукові доповіді про різні аспекти американського населення, як наприклад, „Іміграція і розміщення населення“, „Демографія расових і етнічних груп“, „Демографія старших віком; смертність: досліди і методи, людська екологія“, „Метрополітальний людський рух“.

Доповідь д-р Анни Ленцик-Павлічко була на тему „Неметрополітальний рух населення в половині 1970 років“ На основі компютер-

ських статистичних даних з Державного Бюра статистики за від березня 1975 до 1977 року прелентка на основі 57,283 примірів доказала, що коли в Америці в 1975-1977 роках рух населення йшов в напрямі поза метрополітальні округи, то одна частина в т. зв. „сан-белт“ околиці поселялася в метрополітальних округах. Доповідь викликала жваву дискусію на тему руху населення, і вона буде надрукована у звітах тогто з'їзду.

Наша молода дослідниця є членом Американського Соціологічного Товариства та членом НТШ. Вона є дочкою відомого вченого, історика проф. Василя Ленцика.

Н. Н.

ПОДЯКА
3 волі Всевишнього в дні 16-го серпня 1986 р., відійшов у Вічність, проживши 48 років, наш Дорогий БАТЬКО, СИН та БРАТ
ІВАН РАБКЕВИЧ
Цією дорогою висловлюємо щирю подяку всім тим, які в нашому родинному горю прийшли нам з потіхою. Щира подяка за особисті співчуття, за китичі квітів, за Святий Літургії і за добродійні цілі в його пам'ять.

У глибокій жалобі повідомляю усіх Рідних, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 8-го листопада 1986 р., о год. 125 ранку, після довгої і тяжкої недуги відійшов у Вічність у Денвері, Колорадо
ВІРА ОРЛОВ
з дому РУКАВІНА
Народжена в місті Суботіца, Югославія.
ПОХОВАНА в середу, 12-го листопада 1986 р. в Мавзолею на цвинтарі "Crown Hill" в Денвері, Колорадо.
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 19-го листопада 1986 р. нагло і несподівано відійшов від нас у Вічність на 63-му році життя наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО
Зеновій Лев Семків
ПАРАСЯК відправився в похоронному заведенні Музики в Чикаго, Ілн. ПОХОРОН відбувся 22-го листопада 1986 р. з церкви св. Йосифа на кладовище св. Миколая
Горем прибиті: дружина — ЛЮБА сини — ВОЛОДИМИР, ЛЕВ, ЮРІЙ Дальша і ближча Родина в ЗСА, Європі Австралії
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ будуть відправлені в сороковий день смерті 29-го грудня 1986 р., о год. 8-й ранку в церкві св. Йосифа на Cumberl...

Чи Ви є власником такого фартуха?

Український Chef

Фартух з високоякісного матеріалу, із жовтою обшивкою.

Ціна \$10.00 + \$1.50 — пересилка

Чеки випускати на: "Guild of St. Mary" 48-26 171st Street Fresh Meadows, N.Y. 11365 Att. "Aprons"

НА ПРОДАЖ

1. **ВЕСЕЛКА** — дитячий журнал, повне видання, 31 річник, кожний річник опрацьований в тверду полотною оправу, по 7 доп. за річник \$217.00
2. **ІВАН ФРАНКО** — повне видання творів, 20 томів 150.00
3. **БОГДАН ЛЕПКИЙ** — Мотря — Трилогія, 6 томів 40.00
4. **УЛАС САМЧУК** — Волинь — повість у трьох томах 25.00
5. **УЛАС САМЧУК** — Живі Струни — Бандура і Бандуристи 10.00
6. **ЗОСИМ ДОНЧУК** — повне видання творів, 15 томів 75.00

Усі книжки нові, в твердій полотною оправі. Багато інших книжок по дуже доступним цінам. На бажання висилаю каталог.

ROMAN SWIDERCZUK
30310 Southfield Rd., Apt. 64B, Southfield, Mich. 48076

МАЄМО ЩЕ НА СКЛАДІ:

Олеся Гай-Голово: СОН
Вінніпег, 1984. Друком Християнської Преси, стор. 40. Поема про національний гніт і утиски українського народу з боку московської царизму і комунізму за взором Шевченкової поеми "Сон" \$ 3.00

Олеся Гай-Голово: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ В 6-ох ТОМАХ. Том перший.
В-во "Нові Дні", Торонто, 1970, стор. 137. Вибрані поезії за роки 1933-1947 з різноманітною тематикою 8.00

Олександр Смирнов: УЖИНОК
В-во "Сучасність", Нью Йорк, 1985, стор. 116. Мініатюрні поезії з різноманітною тематикою 7.00

HIS BEATITUDE PATRIARCH JOSYF
Confessor of the Faith
Edited by Stephen Oleskiw
Ukrainian Publishers, London, New York, Toronto, 1984, pages 63. On the death of Ukrainian Cardinal Josyf Slipyj. Short biography, his Testament, Condolences, Obituaries from the Western Press 5.00

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує 6% продажного податку.

ТВОРИ ІВАНА ФІЛІПЧАКА та ІРИНИ ДІБКО

Філіпчук, Іван: КНЯГИНЯ РОМАНОВА
Кліфтон, 1984, стор. 165. Історична повість княжого доби релігійного і виховно-патриотичного змісту, видана вперше в 1927 р. в Україні \$ 8.00

Філіпчук, Іван: КУЛЬЧИЦЬКИЙ — ГЕРОЙ ВІДНЯ
Кліфтон, 1983, стор. 187. Історична повість XVII віку про героїстичну боротьбу Кульчицького і нашого козацтва у визволенні Відня від турецької облоги 8.00

Філіпчук, Іван: ДМИТРО ДЕТЬКО
Видавництво Ю. Середька, Буенос Аїрес, 1985, стор. 124. Події XVI сторіччя, останні десятиліття самостійної Галицько-Волинської держави і постать Дмитра Детька, одна з найцікавіших і найменше відомих постатей історії Галицько-Волинського князівства 7.00

Філіпчук, Іван: БУДІВНИЦЬКИЙ ДЕРЖАВИ
В-во Ю. Середька, Буенос Аїрес, 1985, стор. 150. Історична повість з XII століття. Друге, справлене видання. Перше видання в Самборі, накладом "Просвіти" 1935 р. 8.00

Поп, Александер: НАРИС ПРО ЛЮДИНУ
Переклад з англійської мови ІРИНИ ДІБКО. Поезія англійського письменника XVII століття 3.00

Орвел, Джордж: ХУТІР ТВАРИН
Вільний переклад ІРИНИ ДІБКО. Українське Видавництво "Смолоскип" ім. В. Симоненка, Балтимор — Торонто, 1984, стор. 98. Паралельна версія Орвелового твору вказує правильне місце дії твору і називає персонажі і речі по їхньому справжньому імені 5.00

Дібка, Ірина: НА ПЕРЕХРЕСТІ РОКІВ
Кліфтон, 1982, стор. 128. Поезії і дві драми 5.00

Дібка, Ірина: ПО СТЕЖИНАХ ДУШ
В-во Ю. Середька, Буенос Аїрес, 1976, стор. 115. Поезії. Автор шукає способів висказати свої думки на сучасні життєві проблеми віршованою формою 4.00

Дібка, Ірина: ГІЛЬГАМЕШ
Кліфтон, 1984, стор. 93. Поема. Сумерійський король Гільгамеш в династії УРУК, його переживання любов до дорогої людини — друга, жаль і смуток по його втраті і невгадане бажання жити та його мандрівка і шукання за вічним життям 9.00

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стеїту Нью Джерзі обов'язує 6% продажного податку.

Український Народний Союз
пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знаннями української і англійської мов на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія, північного Нью Йорку і Нової Англії з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючи інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Незвичайна...
Закінчення зі стор. 2.

залишився собою. Зразу стів до праці разом для української науки. В балансі його досягнень у цій домі: Відновлення Українського Вільного Університету; відновлення Наукового Товариства ім. Шевченка; заснування Інституту Заочного Навчання; заснування Інституту Національних Дослідів; заснування Інституту Енциклопедії Українознавства; придбання оселі в Сарселі з двома будинками; побудова української бібліотеки в Сарселі й чимало інших акцій, що всіх їх перелічити трудно.

Навіть заприсяжений скептик признає, що як для одної людини цей реєстр завдягий, це й тому, що прийшлося працювати в повсякденній трудовій праці. Всі праці вимагали максимум духовних і фізичних сил. Вроджені прикмети проф. Кубійовича надивно не меншали з його віком і залишилися до його останніх днів.

Окремим даром Божим для професора було рідкісне в науковому світі поєднання глибокого інтелекту із непересічною організаційною здібністю. Воно особливо виразно й продуктивно виявилось у його дитині — Енциклопедії Українознавства. Й він видав кругло сорок років життя. А результат, — 15 томів на 8,359 сторінках! Навіть очевидцям й учасникам цього діла трудно повірити в це чудо, яке творилося в неймовірно трудних повсякденних роках у чужих країнах, у неможливому розпорощенні співоробітників, браку бібліотек, а часом й відповідного приміщення, що й казати про гроші. Сама напелегливість й організаційна спосібність покійного не вистачили б для цього подвигу. Він говорив великим голосом, що й у наші скупі часи віра в свої сили й відданість своїй громаді до меж неможливого, ще далі здіб-

Увага! Торонто й околиця! Увага!

В неділю, 14-го грудня 1986 р., год. 3-тя по пол.
в залі **УЦКеркви св. Евхаристії**
при 515 Broadview Avenue
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ
З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Удільнення абсолютній уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Затвердження плану праці
8. Внески і запити

До участі в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Округної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати.

У Зборах візьмуть участь:

Леонід Філь, головний контролер УНС
ред. Василь Дідюк, головний радник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Дідюк, почесний голова **Василь Шеран, голова**
Іван Шлапак, секретар **Гавриіл Миськів, касир**

Комітет Оборони Української Спладщини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням віршованого цього закликту

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість степ поштовий код

Авторський вечір о. д-ра С. Ярмуса

Заходами Інституту Дослідів Волині і Товариства "Волинь" у Вінніпегу 14-го жовтня ц. р. відбувся в УН-Домі авторський вечір прот. д-ра С. Ярмуса з нагоди 30-річчя його священства.

Вечір відкрив д-р Сергій Радчук, подаючи життєпис ювілята. Юнаком доведлося замкненні в собі, звичайно маломовний, був дуже вмігловий до себе й не менше до інших. Усмішка рідко показувалася на його устах і рідко можна було почути від нього тепле слово подяки чи признання. Аж дивно, що так мало його співробітників покинуло його; більшість залишилася з ним і скоро стала подібними до нього фанатиками його Енциклопедії. Це, тим дивніше, що Кубійович не шукав приятелів, а й плевав приятелів з ними. Шукав Франківських каменярів, таких, як він самий. І знаходив їх. Чимало з них тягнуть енциклопедичну тачку по сьогоднішній день, з льоляльністю до покійного майстра й до української науки.

Але бували рідкісні випадки, що суворість до інших, а навіть до себе самого, покидали його. В своїй авшляці до себе самого, покидали його. В своїй авшляці до себе самого, покидали його. В своїй авшляці до себе самого, покидали його.

Студії поруч з заробітковою працею, родинними обов'язками — працював редактором "Вісника" і "Рідної Ниви" 1969-1975, "Віри і культури" 1976-1984, "Вістей з Колегії" 1975-1985, — виконування душпастирських обов'язків у Кеннорі не були перешкодою, щоб написати, перекласти й зредагувати 19 оригінальних творів і п'ять інших авторів, якими він багато корисного, потрібного й нового в українській теології й культурі.

Учасником вечора був і Владика Василій, Митрополит УПЦеркви в Канаді, який тепло вітав свого співробітника й побажав йому дальших успіхів та злов'я.

У дальшій програмі були аналізи творчості ювілята, зокрема двох творів "Духовність українського народу" і "Дещо з нашого історичного досвіду", що їх подали Антоніна Горохович. Вартисть першого твору в багатьох нових авторських інтерпретаціях вартостей української духовності. У другому творі прот. С. Ярмуса подав для молоді в доступній сконденсованій формі основне шоду духовності нашого народу, його історичного досвіду. Подбав також щоб текст подали й в перекладі на англійську мову.

Твір "Духовність українського народу" А. Горохович уважає важливим з багатьох оглядів, назвала головні: 1) Короткими популярно написаними статтями (6) подав автор свої теорії, але приклади — ілюстрації духовності народу, узявши за критерій його у релігії, у традиції, в значенні, у мові тощо. 2) Розглядаючи істоту духовності о. д-р Ярмуса подає свої сугестії, як досліджувати її, якою методологією доходити до пізнання психіки народу. 3) Тому що автор шукає коренів духа народу в ґрунті релігійних вірувань, він пояснює істоту духовності народу по-православному, бож вона в межах православної віри й православного віровчення. Стиль життя людини, яка прямує до християнського ідеалу в даному віровченні нормує своїми методами її Церква. Це треба мати на увазі при читанні книжки. 4) Автор подав нові погляди на вартості української християнської духовності, а також нову оцінку впливу Візантії на Русь. 5) "Слово про Ігорів похід" о. С. Ярмуса використав як джерело досліду християнської духовності людей княжого Русі-України. 6) Поучення хригопочитання, церковний братства, козацьке братимство, українська гостинність, дружність, свободолюбність і духовний месіанізм Русі-України — особливості у виявах духовності українців. 7) Муза — замішування до пісні, музики — природний талант як виразник характеру народу. 8) Українська традиційна духовність і феномен явища культуралізму в діаспорі зберіг наш народ передасиміляцією в минулому, зберігатиме й тепер і в майбутньому, якщо будемо свідомі своїх вартостей, якщо їх плекатимемо.

У творі другому, призначеному для молоді, о. С. Ярмуса наголошує те, що український народ дав у вселюдську скарбницю позитивний і великий вклад в аспектах: а) релігійно-освітньому, б) філософсько-світтоглядному, в) суспільно-етичному, г) культурно-ос-

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ЖУРНАЛУ "Тайм" президент Роналд Реген назвав підполковника Олівера Норта, звільненого недавно з Ради Крайової Безпеки, "національним героєм". "Моя єдина критика (на адресу О. Норта) є в тому, що мені не говорили всього. Але я не відчуваю, ніби мене зрадили". В інтерв'ю для журналу Президент знову захищав рішення щодо доставки зброї Іранові. "Я не думаю, що це було помилкою", — сказав Р. Реген. Він назвав репортерів, які роздули скандал, акулами, що збираються на запах крові.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ у справах розвідки почала переслухання про секретну доставку зброї Іранові. Республіканець Дейв Дюренбергер, який очолює комісію до січня коли йому на зміну прийде представник Демократичної партії, сказав, що до 15-го грудня вирішиться справа, чи притягати до переслухання зйнань членів Адміністрації Роналда Регена, чи обмежитися переслуханням колишніх асистентів Президента в справах крайової безпеки Роберта МекФарлейна і Джана Пойндекстера та колишнього члена Ради Крайової Безпеки підполковника Олівера Норта. Першим перед членами комісії повинен стати О. Норт. Приступила до самостійного розслідування секретної доставки зброї Іранові і комісія Департаменту справедливості.

HELP WANTED
WANTED LIVE-IN COMPANION/ATTENDANT
Individual or couple to work with gentleman with spinal cord injury and paralysis. Presently at rehabilitation center in Manhattan. Willing to train in rehab and physical care needs. Includes usual lite cleaning and cooking. Salaried training period. Long term employment with excellent living quarters in Westchester. Salary negotiable.
Call (212) 730-8060 from 9:30-4:30. Mon.-Fri. Must speak some English.

ПОТРИБНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕДАКТОР
Українська служба радіо "СВОБОДА" пошукує

РЕДАКТОРА
на працю в Мюнхені
Вимагається бездоганне знання української і англійської мов, редакторські вміння і по можливості радіофонічний голос. Добра платня, догідні умови праці.

Переїзд до Мюнхену і помешкання на місці забезпечені. Кандидатів, із допущенням їхнього життєпису, просимо звертатись до:

Personnel Department
Radio Free Europe/Radio Liberty, Inc.
1201 Connecticut Ave., N.W.
Washington, D.C. 20036

ПІЗНЕ

СВЯТА на МАЯМІ
Від особи \$12.50 за ніч, всі умовини.
80 St. Byron Avenue
(305) 861-1779

ДО ВІНАЙМУ

КЛІФТОН, Н. ДЖ.
Від 15-го січня 1987 р. в КІМНАТ до ВІНАЙМУ
5 кімнат на другому, а 3 кімнати на 3-му поверсі. Можна винаймати 5 або 3 окремо. Просимо готитись телефонічно від год. 6-ої до 10-ої веч.
Тел.: (201) 546-5843

THE Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (St. J.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765

— PRIVATE PARTIES —
Christenings - Graduations
Showers - Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

можуть студию зробити. Цікавить о. С. Ярмуса і наша політична орієнтація, бажає її ревідувати, бож сучасне політичне мислення залежить від ситуації, в якій ми знайшлися. Це пекуча потреба, — твердить ювілянт. Висловився, що почував потребу „погуляти розумом, почуваннями і пером”, бо треба ж що „пекельну атмосферу” розділити. Згадуючи померлих науковців Дмитра Дорошенка й Леоніда Білецького, жалус, що їхня остання творчість появилася в поспіху, не було їм змоги випустити її у світ у гідному їхньому талантові стані.

Звертаючись до присутніх у залі сина і дружини, подякував їм ювілянт, що вони дали йому змогу провести цього літа шість тижнів у Ст. Франсіско, щоб мати доступ до потрібних для нової творчості джерел у бібліотеках.

Закінчив свій виступ о. Ярмуса бальорим твердженнями: труди життя загартували волю, вірять, що ліки й наснага до праці та вирозуміння родини допоможуть плани здійснити!

Здається, що присутні мали змогу раліти нагодою пізнати життя і творчість митр. прот. д-ра С. Ярмуса — людини, яка працює, в першу чергу, на славу Богу, для добра народу, не заєдбуючи й родини.

Вечір закрав молитвою Владика Василія. А після того що гості пані обильно перекусують і кавою. На столах були виставлені всі твори ювілята. Перегляда їх утверджував те все, що було сказано доповідачами. Список праць о. С. Ярмуса був також поданий на гарно оформленім запрошенні. Вечір був гарний, гарний атмосферою.

Уляна Пелех

BARCA COMPANY
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Центральний Пам'ятник поминають всі справи пов'язані з похороном і похованням в 3CA.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: P.O. Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area

ROSE-HILL MONUMENTS'
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite Marble Bronze